

A közgyűlés döntött, a végső szó a Gazdasági Minisztériumé

Közös konferencia-központ

Ellenszavazat és tartózkodás nélkül, harmincöt igennel fogadta el a szegedi képviselő-testület azt a javaslatot, hogy az önkormányzat a Szegedi Tudományegyetemmel együtt építsen konferencia-központot. Ha a Gazdasági Minisztérium is hozzájárul a közös építkezéshez, akkor felhasználhatják azt a 892 millió forintot, amit a város nyert pályázaton.

Rendkívüli közgyűlésen felhatalmazták a képviselők az önkormányzat vezetőit arra, kérvényezték a Gazdasági Minisztériumnál, hogy a város az egyetemmel közösen építhesse konferencia-központot. Mezey Róbert jegyző kijelentette: a minisztérium valószínűleg megadja a felhatalmazást, hogy a Széchenyi-tervből nyert 892 millió forintot a város a közös beruházásra fordítsa.

Az ülést vezető Bartha László hangsúlyozta: nem pusztán az önkormányzat vagy az egyetem, hanem a város érdeke a központ felépítése.

A polgármesterrel egyetértésben Kozma József (MSZP) frakciója nevében támogatta a tervet.

Tímár László (Fidesz) gazdasági alpolgármester felszólalásában elmondta: ahhoz, hogy most a város beszállhat a 8 milliárd 400 millió forintos építkezésbe, elsősorban annak köszönhető, hogy tavaly pályázatot nyújtottak be a Széchenyi-terv támogatására. Tímár, emlékei" szerint akkor az ellenzék elengedte a központ felépítését.

Ne vigyünk politikát egy olyan kérdésbe, amelyben minden párt képviselősoportja egyetért – kérte az alpolgármestert Újhelyi Ist-

Bartha László polgármester és Mészáros Rezső rektor az együttműködési szerződés aláírása utáni pillanatokban.

Fotó: Schmidt Andrea

ván. A szocialista frakció tagja ugyanakkor emlékeztette Tímár Lászlót, hogy az ellenzék csupán annyit mondott: a város képtelen lesz egyedül felépíteni, és gazdaságosan üzemeltetni egy konferencia-központot, és már a pályázat benyújtásakor is az egyetemmel való együttműködést szorgalmazták.

A szavazás egyébként ritkán látott egységet hozott a torony alatt: ellenszavazat és tartózkodás nélkül, 35 igennel fogadta el a közgyű-

lés és javaslatot. Az ülésen jelen lévő Mészáros Rezső, a Szegedi Tudományegyetem rektora arra emlékeztetett, hogy a legendás kultuszminiszter, Klebelsberg Kunó óta ez a legjelentősebb egyetemi beruházás Szegeden.

Ha az egyetemi tanács és a közgyűlés döntése után a Gazdasági Minisztérium is hozzájárul, hogy a város által nyert 892 millió forintot az egyetemi könyvtári központ építésénél használják fel, akkor a

módosított tervek alapján hamarosan megkezdődhet az alapok kitűzése.

A módosítással a könyvtári centrumban nem 750, hanem 1500 fős konferencia-terem épülhet. A város a közeli, Tisza Lajos körüti parkolóház felépítésével és üzemeltetésével járul hozzá a központ működéséhez. Az együttműködési szerződést ezután dolgozzák ki részletesen.

K. B.

Szülei házának közelében ütközött a fának egy 23 éves fiú

A halál is utazott a kölcsönkért autóban

Az autónak szinte egyetlen darabja sem maradt ép. Az ütközés ereje még a számtalan országúti tragédiát látó rendőröket is megdöbbentette.

Fotó: Miskolczy Róbert

Kölcsönkapott személygépkocsival, egy Alfa Romeo-val szenvedett halálos balesetet tegnap egy 23 éves fiatalember Szegedtől néhány kilométerre. A fiú Szeged felől tartott Szőreg felé, amikor a Hintaló csárdánál elvesztette uralmát a gépjármű fölött, áttért a menetirány szerinti bal oldalra, és nekiütközött egy fának. Az összeroncsolódott autóból szorult sérültet a tűzoltók szabadították ki, a helyszínre érkező mentősök azonban már nem tudtak rajta segíteni, a fiú a helyszínen életét vesztette.

– Egy hete, pár száz méterrel odébb, saját Mazdáját törte össze. Mondtuk neki, hogy a halálba hajt. Nem hallgatott ránk – mondták értetlenül a halálos balesetet szenvedett fiú holtteste mellett állva barátai.

A fiatalember egyébként egyik barátjától kapta kölcsön az Alfa Romeót, amit 250 ezer forintért meg is akarta vásárolni. „Figyelmeztettem: nem éled túl ezt a kocsit, nem tudsz még úgy vezetni” – mondta az egyik srác a felismerhetetlenségig összeroncsolódott

Alfa roncsaira pillantva. A szemtanúk szerint a 23 éves fiatalember rendkívül gyorsan hajtott Szeged felől Deszk felé a Szőregi úton. Éppen egy teherautót előzött, amikor a szembejövő forgalom miatt jobbra rántotta a kormányt. Az autó jobb oldali kerekei a hirtelen kormánymozdulat után lefutottak az útpadkára. A sofőr ekkor vesztette el végképp az uralmát az autója fölött, ami átsodródott a menetirány szerinti bal oldalra, és ott az árokban egy fának csapódott. A kocsit csak egy második fa állította meg. Az aszfalton nem hagyott féknyomot. Az ütközés erejére jellemző, hogy a jármű orra szinte „eltűnt”, az autó egyik kiszakadt kereke legalább öt méterrel a roncs mellett hevert. A helyszínre pillanatok alatt megérkező tűzoltók hosszú ideig küzdöttek azért, hogy kiszabadíthassák a roncsból a fiút. Mire ez sikerült, a mentők már nem segíthettek rajta, bár az életét valószínűleg semmiképpen sem lehetett volna megmenteni. A baleset néhány száz méterrel a szerencsétlenül járt 23 éves fiatalember szüleinek házától történt.

K. B.

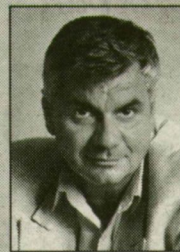
Újságíróképzés indul a Délvidéken

Romokban hever a vajdasági újságírás. A Milosevics-éra idején a tollforgatók jelentős hányada elhagyta az országot, másoknak pedig felmondtak, néhányan pedig az önkéntes hallgatást választották. Ennek eredményeképpen a vajdasági magyar tájékoztatásban dolgozók átlagéletkora csaknem 50 évre emelkedett. Ezen a tarthatatlannak mondható helyzeten igyekszik segíteni Sándorov Péter, a BBC volt főszerkesztő-helyettese, jelenleg szabadúszó újságíró, és Klemm József, az Újvidéki Rádió főszerkesztő-helyettese.

Tegnap szegedi tájékoztatójukon az újságírók elmondták: nem titkolt szándékuk, pénzt szeretnének gyűjteni egy olyan projektra, amellyel megvalósíthatnák a délvidéki újságírók képzését, mégpedig egy független magyar nyelvű újságíró-iskola létrehozásával. Ezzel egyidejűleg beindítanák a sajtómenedzser-képzést, s megalakítanák a Vajdasági Magyar Újságíró Egyesületet. Elképzeléseiknek eddig nagyon sok vajdasági, magyarországi, angliai és németországi szakembert sikerült megnyerniük. Az idő azonban sürgeti őket, hiszen már októberben szeretnék beindítani az iskolát, amelyet egy-két év elteltével főiskolai rangra szándékoznak emelni. Egyelőre mintegy 20 hallgató iratkozhatna be az első évfolyamra.

Egyébként azért éppen Szegeden tartották ezt a sajtótájékoztatót, mert egyetemi központ lévén, a Tisza-parti várostól is sok segítséget remélnek. Olyan szellemi centrum, ahol újságíróképzés folyik, az ő további munkájukhoz is támogatást nyújthat. Nem beszélve azokról a volt délvidéki újságírókról, akik ma Magyarországon dolgoznak ebben a szakmában.

K. E.

Örömkarikák

BÁTYI ZOLTÁN

Az igen gombot 195-en nyomták meg. Öt képviselő úgy látta jónak, hogy nemmel szavazzon, míg egy honatya tartózkodott a véleménynyilvánítástól. Vagyis a Magyar Köztársaság Parlamentje 2002. február 26-án, a választások előtti utolsó ülésén kinyilvánította: támogatja azt a szándékot, miszerint Budapest pályázzon a 2012. évi XXX. nyári olimpiai játékok és a XIV. paralimpiai játékok megrendezési jogára. Mivel az sem titok, hogy a főváros önkormányzata, valamint a Magyar Olimpiai Bizottság is az olimpia mellett voksolt már korábban (nem is beszélve az éveken már eddig összegyűjtött sok-sok ezer támogató aláírásról), akár azt is mondhatnánk: egységbe forrt immár a magyar – ide nekünk az olimpiát!

Csak ne hallatszanék annyi kétkedő, dühös hang, s ne jelenjen meg oly sok „ugyan már!”-mosoly az arcokon. Mert a 93 ezer négyzetméteren élő tízmillió magyar között bizony sokan úgy vélik: lázdom csupán a magyarok olimpiája, légvár, gombostűvel kilyukasztható labda. Miért is itélnék nekünk a rendezés jogát – harsogják –, amikor oly nagyvárosok is harcra indul(hat)nak a játékokért, mint New York, London, Berlin, Párizs. Mások egészségügyre, autópályára, új munkahelyekre költenék inkább a pénzt. S persze olyan is akad, aki úgy fogalmaz: milyen pénz költségéről beszélnek itt, hiszen egy huncut petárdát sem tudunk mi olimpiára mozgósítani, nemhogy százmillárdokat.

Hogy végül is a támogatók, netán az ellenzők tábora nagyobb-e, kiderülhet majd egy népszavazáson. Addig viszont miért ne örülhetnénk annak, hogy ebben a honban igenis nagyon sokan éreznek annyi erőt Magyarországon, hogy nekiveselkedjen egy ekkora feladat megoldásának? Nincs szuperstadionunk? Majd építünk! Likacsos itt-ott még az úttest? Aszfalt kerül minden kátyúra! Repterünket eldughatnák a frankfurti légikikötő fákamráiban? Emelünk helyette (mellé) nagyobbbat! Szegények vagyunk? Meggazdagodunk 2012-re!

Bevallom, bennem is nagy az olimpia rendezését támogató hevet. Ötösével összeláncolt örömkarikák táncolnak a szemem előtt, mert hiszem: egy ekkora világraszóló rendezvény valóban hatalmas lökést adhat az ország fejlődésének. S persze az is melegengeti a lelkemet, hogy egyszer a nagyvilág összes tekintete ránk szegeződik. Abban is nagyon bízom, hogy az a XXX. olimpia nem kiesel fővárosunk bulija lesz. A tengeri felkészítési pénzből nemhogy csurran, de ömlik majd forint a végére is. Momentán arra a végére gondolok elsősorban, ahonnan ma az M5-ös autópálya még távcsővel látszik. Mivel a balul (vagyis inkább sehogy se) sikerült világiállításra napjainkban már a feledés homálya borul, miért ne reménykedhetnék szebb jövőben és még szebb olimpiában? Ami pedig a londoniakat, New York-iakat, párizsiakat és berlinieket illeti: muszáj azt nekik tudni, hogy 2002-ben egy rozsdásabb biciklitől is bedőlne a Tisza-parti stadion kerítése?

Vásárhelyi-terv: víztározó épül Csongrád megyében

A Tisza: kék szalag – levelekkel

A tudományos akadémia szociológiai intézetének a Tisza mentén élők körében végzett felmérése szerint a polgárok 82 százaléka gondolja úgy, hogy az ország költségvetésében első helyen kell szerepelnie az árvízvédelemnek. A megkérdezettek 76 százaléka pedig úgy gondolja, hogy az ezzel kapcsolatos döntések az ország egészét érintik.

Az adatok fényében különös jelentőséget kap a kormány Vásárhelyi-terv továbbfejlesztési koncepciója, mely a XIX. századi folyószabályozás ma jelentkező problémáira akar korszerű felelet adni. A tegnap Szolnokon megrendezett konferencia résztvevői egyetértettek abban, hogy a 150 éves szakmai vita, melynek középpontjában a folyószabályozás katasztrofális ökológiai következményei állnak, nyugvópontja jut. A Tisza menti önkormányzatok mindegyikét meghívták a szervezők a tanácskozársra, melyen a kormány és a civil szervezetek is képviseltették magukat. Főnag János vízügyi miniszter megállapította, hogy az utóbbi évtizedekben jelentősen romlott a folyó vízvezető képessége, a létező védvonalak működőképessége kimerült, következésképpen más módszerek birtokában kell az árvízzel szembenézni. Ezért – a Vásárhelyi-terv szerint – újabb gátak emelése helyett a régiókat érdemes megerősíteni, s a folyó mentén úgynevezett száraz tározókat létesíteni.

A Vásárhelyi-terv emblémája: a Tiszát imitáló, kanyargó kék szalag – levelekkel, melyek a tározókat szimbolizálják. A tározók több-

ségét a Felső-Tisza vidékén tervezik megépíteni, hiszen az árhullám először ott jelentkezik. Csongrád megyében – az elképzelések szerint – egy 70 négyzetkilométeres, 187 millió köbméter víz befogadására képes tározó létesül Baks és Dóca között, ez lesz az úgynevezett szegedi tározó – tudtuk meg Török Imrétől, az Alsó-Tisza-Vidéki Vízügyi Igazgatóság megbízott igazgatójától. Az árvíz elkerüléséhez szükséges a folyó felsőbb szakaszain kialakított többi tározó egybehangolt működése. Azok összesen 1,5 milliárd köbméter víz befogadására alkalmasak.

Az újabb folyószabályozásban az ökológiai szemléletnek érvényesülnie kell – hangzott el a tanácskozáson. A tározók léte új vízrajzot jelent majd a térképeken, amelyek feltehetően valamelyest átalakítják a mezőgazdaság szerkezetét is.

A Tiszát érintő országok között született együttműködési megállapodásnak már jelentős diplomáciai eredménye van, hiszen az ukrán vízügyi minisztérium által elkészített árvízmentesítési tervet azelőtt, hogy a szomszédos ország kormánya megtárgyalta volna, a magyar félnek is elküldték véleményezésre.

Az ukrán kolléga azt is elmondta, hogy a majdani száraz tározók hasznosítására már több magyar vállalkozás is jelentkezett az ukrán kormánynál. A cégek üzleti alapon képzelnék el a működtetést. Mivel a szomszédos ország kormánya az árvízvédelmet tekinti elsődleges feladatnak, az ajánlatokat vizs-

BLÁHÓ GABRIELLA